

Lidé do Krkonošského národního parku jezdí zejména za turistikou, čerstvým vzduchem a přírodou. Ta může přežít 6 milionů návštěvníků ročně jen tehdy, pokud budou dodržovat následující pravidla. Jsou v podstatě stejná, jako když navštívíme nějakého kamaráda u něj doma. V Krkonoších je naším hostitelem příroda a my jsme dočasní hosté.

- Jásejte potichu. Zdejší zvířena Vám stejně nerozumí a dalším návštěvníkům může příjemné pocity navozovat ticho.
- Váš pobíhající čtyřnohý miláček může obtěžovat volně žijící živočichy a ostatní návštěvníky. Raději ho nechte na vodítku.
- Rozkvetlá horská květena by měla být jen potěchou Vašich očí. Dař se jí tady, nikoli na Vašich zahrádkách.
- Chcete-li se občerstvit, odnese v batohu zpět vše, co po Vašem posilnění zbude.
- Krkonoše jsou domovem vzácných rostlin a živočichů, kterých si ani nemusíte všimnout. Nejlépe je ochráníte, když zůstanete na značených turistických cestách.

Děkujeme a přejeme příjemný pobyt!

PO STOPÁCH OPEVNĚNÍ

Vydala Správa Krkonošského národního parku v roce 2015

Text: Michaela Dědková

Foto: Kamila Antošová, Radek Drahný, Jana Feistauerová, Simona Macháčková

Grafická úprava: © 2123design s.r.o.

© 2015, Správa Krkonošského národního parku, Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí

Vytištěno na recyklovaném papíře.

ISBN: 978-80-87706-83-1

PO STOPÁCH OPEVNĚNÍ

Svoboda nad Úpou • Rýchory • Stachelberg • Trutnov

SPRÁVA KRKONOŠSKÉHO NÁRODNÍHO PARKU

www.krnapp.cz

1. Panorama ze Stachelbergu • 2. Vyhlídkové místo Maxovka •
3. Dvorský les • 4. Rýchorská bouda • 5. Rozhledna Eliška •
6. Květena Sluneční stráně

112 **150** **155** **158** **602 448 338** nebo **1210**
(+48) 985 nebo **601 100 300**
HORSKÁ SLUŽBA (CZ) / GOPR (PL)

Cil 3 / Cel 3
2007.2013

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
PŘEKRAČUJEME HRANICE

PO STOPÁCH OPEVNĚNÍ

- SVOBODA NAD ÚPOU
- RÝCHORY
- STACHELBERG
- TRUTNOV

Rýchory

Nejvýchodnější cíp Krkonoš a unikátní příroda, která dala vzniknout nejdříve třem přírodním rezervacím, později státní přírodní rezervaci Rýchory. Na podobě zdejší krajiny mají podíl miliony let trvající geologické procesy, drsné horské klima a jeho dřívější i současní obyvatelé. Dominantou Rýchor je Rýchorská bouda, která po několik desetiletí fungovala jako středisko ekologické výchovy. Jen pár kroků od ní se nachází vyhlídková plošina Maxovka nabízející jeden z nejpůsobivějších výhledů na Obří hřeben.

Slunečná stráň

Přírodní památka Slunečná stráň se nachází téměř na prahu Krkonoš, přesněji třetí zóny Krkonošského národního parku. Čtrnáctihektarového území si cení především botanici, kteří tu evidují výskyt vzácných krkonošských bylin, jakými jsou prha arnika, hořeček ladní pobaltský, ale i celá rodina orchidejí prstnatců. Najdete tu i další bylinné druhy, které sem byly přeneseny v rámci záchranných transferů. Slunečná stráň slouží jako genobanka krkonošských rostlin. K návštěvě doporučujeme přelom května a června.

Dvorský les

Rýchorský „prales“, který v mapě najdete pod názvem Dvorský les, nabízí pohledům svých návštěvníků množství roztodivných tvarů pokroucených stromů. Nejvhodnější dobou k návštěvě jsou jaro a podzim, které zbarví listy zelenou či pestrou podzimní paletou. Za svůj vzhled vděčí zdejší stromy dobytku, který se tu pásal ještě po druhé světové válce a mladé větvičky okousal. Podíl na jejich vzrůstu stromů má také zdejší chladné klima, které je srovnatelné s podmínkami na hřebenech o tři sta metrů výše.

Stachelberg

Betonový pás lehkého opevnění československého pohraničí představuje jedno z poznávacích znamení vrcholových partií Krkonoš. Skutečný poklad se ale ukrývá na vrchu Babí nedaleko Žacléře. V říjnu 1937 tu byla rozestavěna největší dělostřelecká tvrz na území České republiky. Kromě obrovské rozlohy je unikátní především v tom, že zůstala zčásti nedostavěná, a tak se její dnešní návštěvníci mohou podívat také na to, jak samotná stavba a betonáž probíhala. Otvírací doba se mění podle ročních období.

Rechenburg

Na Rechenburg si z trasy naučné stezky Nové Dvory – Babí zajdete něco málo přes půl kilometru. Dnes téměř zapomenutá zřícenina stojí na Zámeckém vrchu u Trutnova přibližně od 13. století. Hrad zpusťl poměrně záhy – už od druhé poloviny 13. století je neobydlený. Dnes už ho připomínají jen skaliska, na nichž stál, a tři dobře patrné valy. Projdete-li vstupní jeskyni, čeká na vás hradní balkon ve výšce deseti metrů. Při pohybu mezi skalami dávejte pozor, kam šlapete. Je tu několik propadlišť.

Už v 19. století tu první nálezy napověděly, že tu před několika tisíci lety muselo být pořádně živo. Našly se tu úlomky kostí i keramiky, několik drápů i zubů krkonošských šelem, ale i ozdobné předměty vyrobené z mamutoviny a sobího paroží. Dnes pětmetrová jeskyně byla v minulosti minimálně dvakrát větší, ale její část byla odtěžena, protože tu objevili vápenec vhodný ke zpracování. Vstupu lidí do jeskyně dnes brání kovová branka, netopýři mohou proletět do svého hnízdiště.